

FRĄCKOWIAK IGNACY (1907-1940)

Urodził się 25 lipca 1907 roku w Sarbinowie, w rodzinie Ignacego, miejscowego rolnika i Marianny, córki Franciszka Klauzińskiego, również gospodarza w Sarbinowie. Uczęszczał do szkoły elementarnej w Poniecu. Od 28 czerwca 1921 roku pobierał nauki w szkole przygotowawczej przy seminarium nauczycielskim w Rawiczu. Następnie uczył się w seminarium. Egzamin maturalny zdał 23 maja 1928 roku, uzyskując jednocześnie uprawnienia do nauczania w szkołach powszechnych na stanowisku nauczyciela tymczasowego. 1 września 1929 roku podjął pracę w szkole w Bułakowie koło Pogorzeli. 1 września 1933 roku kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego mianowało go nauczycielem tymczasowym w Wyrębinie w powiecie koźmińskim. Jednak już 15 września inspektor szkolny w Koźminie przeniósł go do szkoły w Gościejewie. Była to szkoła jednoklasowa, czterodziałowa. 2 maja 1933 roku zdał egzamin na nauczyciela szkół powszechnych i uzyskał praktyczne kwalifikacje zawodowe. 1 września 1935 roku inspektor szkolny w Ostrzeszowie przeniósł go do szkoły w Zalesiu Wielkim w powiecie krotoszyńskim, gdzie pracował do wybuchu wojny. 3 stycznia 1934 roku ożenił się z Józefą Miedzińską, córką kowala z Rozdrażewa. Miał dwoje dzieci: Romualda (ur. 4 grudnia 1934 roku) i Bożenę (18 sierpnia 1936 roku)

Po maturze, 1 listopada 1928 roku powołany został do służby wojskowej w batalionie podchorążych rezerwy piechoty nr 10 w Gródku Jagiellońskim. Zakończył ją 17 maja 1929 roku. 29 lipca 1932 roku mianowany został podporucznikiem piechoty rezerwy ze starszeństwem od 1 stycznia 1932 roku i przydzielony do 70. pułku piechoty w Pleszewie. Ćwiczenia w rezerwie odbywał w swoim pułku w latach 1931, 1933, 1935 i 1937. Był przygotowany do dowodzenia plutonem strzelców. 30 sierpnia 1939 roku zmobilizowano go do ośrodka zapasowego 17. Dywizji Piechoty w Skierniewicach. Wycofywał się z batalionami ośrodka przez Warszawę i Chełm i w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej. Osadzony w obozie w Starobielsku. Na wykazie akt osobowych NKWD oficerów wywiezionych z obozu wiosną 1940 roku był oznaczony numerem 3490. Pierwszą wiadomość o pobycie w obozie przekazał rodzicom przez znajomego, szeregowego, który został wymieniony z Niemcami i wrócił do domu. W grudniu rodzice otrzymali pocztówkę ze Starobielska, w styczniu 1940 roku dotarły do żony dwie karty pocztowe; druga z datą 28 listopada 1939 roku. W styczniu i w lutym wysłał jeszcze dwie karty pocztowe do domu, w marcu nadesłał pocztówkę do znajomego nauczyciela z Łagiewnik koło Kobyлина, Szukalskiego, z prośbą o informacje o rodzinie, gdyż dotychczas nie otrzymał żadnej wiadomości z domu. Żona pisała do męża, odpowiadając na korespondencję od niego. Wywieziony z obozu do Charkowa i zastrzelony w piwnicy więzienia wewnętrznego UNKWD, jego ciało wrzucono do zbiorowego dołu w podmiejskim lesie. W maju 1938 roku został odznaczony Brązowym Medalem za długoletnią służbę.

CAW Ap 63. – M. Walczak, *Nauczyciele wielkopolscy w latach wojny i okupacji*, Poznań 1974, s. 119, 176; A. Moszyński, *Lista katyńska*, Londyn 1982, s. 276; P. Bauer, J. Zielonka, *Żołnierska droga przez mękę*, Kościan 1990, s. 50; J. Zielonka, *Gostyński cień katyńskiego krzyża* „Gazeta Gostyńska” 1990, nr 2, s. 6; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 405; F. Glura, *Z dziejów szkolnictwa i oświaty w Gostyńskiem*, Gostyń 1993, s. 71; W. Śmigielski, *Gostyńska lista katyńska*, „Gazeta Gostyńska” 1994, nr 19, s. 33; M. Walczak, *Ludzie nauki i nauczyciele polscy*, Warszawa 1995, s. 284; T. Kryśka-Karski, *Straty korpusu oficerskiego*, Londyn 1996, s. 100; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 111; *Rozstrzelani w Charkowie*, Warszawa 1996, s. 50; *Charków; księga cmentarna*, Warszawa 2002, s. 118 (tutaj mylnie miejsce urodzenia.: Poniec); *Informacje żony, Józefy Frąckowiakowej z Krotoszyna* (1997); W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 48-49.